

דין מיום 21/11/2016

התביעה מודה שנאשם 2 נחקר חקירות צורך בתאריכים 12-13, 13-14, 16 בדצמבר

הסוגיה המורכבת ביותר לבחינה היא סוגית השימוש באמצעים והאמצעים המיוחדים בחקירה – נביא לביהמ"ש ראיות ונציג לביהמ"ש כיצד התנהלה בפועל החקירה, מה הם האמצעים שנעשה בהם שימוש כלפי כל אחד מהנחקרים. כבר עכשיו נאמר שחלק מהדברים שנטענים ע"י הנאשמים נכונים ויאושרו בראיות שיוצגו על ידי התביעה. חלק לא. חלק זו הגזמה, שלא לומר שקרים של הנאשמים. כך או כך, המאשימה תראה שהשימוש באמצעים מיוחדים נעשה בחקירות ספציפיות. מדובר בשתי חקירות לגבי נאשם 1, ושלוש חקירות לגבי נאשם 2. לגבי נאשם 1 החקירות בלילה בין 17-18 ושעות הערב של 21.12. זה אחרי השחזור. לאחר חקירת הצורך הראשונה יש שלושה ימים שהוא משתף פעולה. לגבי נאשם 2 – מדובר בשלוש חקירות, אחת מהן בין 12 ל-13.12, שנייה בין 13 ל-14.12 והשלישית ב-16.12.

עדות של "נצר" עמ' 55

אישית גם אם לא נכחתי. אענה על מה שהייתי נוכח בו למיטב זכרוני. אמצעי אחד שנעשה בו שימוש היה אמצעי סטירה, היה מספר ספור של פעמים שבהם הנאשם נסטר או שסטרו לנחקר. מניח שלא צריך לתת פירוט לעניין הזה.

עמ' 56

ת. למיטב זכרוני, סטירה אחת או שתיים שאני נתתי. אמצעי נוסף שנעשה בו שימוש, זה אמצעי של הטיית גו. אמצעי שבו נחקר יושב על כסא כשגבו לא מופנה לכיוון משענת, וכופים עליו להטות את גבו בזווית של כ-45 מעלות לפרק זמן.

נאשם 2 צועק:
איך אפשר להיות 45 מעלות בדיוק? מה זה השטויות האלה? את רוצה שמישהו ינסה? פונה לבימ"ש – את רוצה לנסות?

ת. הכוונה שגבו מופנה לכיוון הרצפה בזווית של כ-45 מעלות ביחס לזווית 90 מעלות בהנחה שהיה יושב זקוף.

ש.ב. מה קורה עם ידיו ורגליו?
ת. ידיו מאחורי גבו אזוקות ורגליו אזוקות עם שרשרת אזיקים רחבה.

נאשם 2:
(צועק) תראה.

ת. למיטב זכרוני נעשה שימוש באמצעי בהסבת תשומת לב, בדרך של נגיעות בנחקר בצורה (מדגים לחיצה באצבע) בפלג גופו העליון ולא בפניו ובראשו. זה מה שאני זוכר.

עמ' 60

ת. כן, יש שני אמצעים נוספים שננקטו בחקירה בפרק זמן שאני הייתי נוכח. אמצעי אחד היה כיסוי עיניים או חקירה בכיסוי עיניים – לעניין הזה כיסוי עיניים זה כמו זה שמחלקים במטוסים. ואמצעי נוסף זה שתפסו בבגדו של הנחקר משכו אותו לכיוון החוקר וצעקו עליו.

חקירת נגדית ל"נצר" (עמ' 66):

דברים כאלה לא שוכחים. הטיית הגב הזו, איך גורמים לזה שהוא יהיה מוטה ב-45 מעלות ו לא יישב ב-90 מעלות.

יושב מול הנחקר חוקר ומניח את ידו ומונע מהנחקר להזדקף תוך שידו על חזו של הנחקר.

כאשר גבו של הנחקר מונח אחורנית וראשו מגיע קרוב לרצפה, 45 מעלות. השאיפה היא שראשו יהיה רחוק מהרצפה כי 45 מעלות זה 45 מעלות.

עמ' 70

- ש. למה צריך לעשות את ההטייה הזו בנדנדה, זאת אומרת להטות, להשאיר את ההטייה כמה זקות, ולאחר מכן ליישר ואז להטות מחדש. בשביל מה הדבר הזה?
- ת. אני לא יודע על מה אתה מדבר ולכן קשה לי להסביר.
- ש. אתה לא יודע שבחקירה עשו הטייה של הגב לאחור ולאחר ההטייה יישור חזרה של הגב ולאחר מכן פעם נוספת הטייה.
- ת. המצב הזה לא נמשך לעולמים ולכן יש מצב שהגב שלו 90 מעלות ולאחר מכן 45 מעלות.
- ש. אתה אמרת או לא אמרת שאתה לא יודע על מן מחזוריות כזו, או נדנדה כזו, של הטייה וישור, הטייה וישור, וחוזר חלילה.
- ת. אני לא מכיר את המושג הזה נדנדה. השימוש במכשיר של ההטייה הוא לא בלתי מוגבל, וכיוון שכך מן הסתם יש מצב שהנחקר מטה את גבו לאחור ולאחר מכן נותנים לו לשבת ישיבה רגילה וממשיכים לחקור אותו.
- ש. ולאחר מכן מטים שוב את גבו לאחור וחוזר חלילה הרבה מאוד פעמים. זה מהלך שאתה מכיר או שאני מחדש לך.
- ת. הרבה מאוד פעמים זה מושג יחסי. בפרפרזה הכמות של השימוש באמצעים, כתוב שלא יותר ממספר פעמים שרשום בתעודת החיסיון. כיוון שנעשה שימוש באמצעים מספר פעמים, אז אם ב וחנים את הדבר לאורך זמן, ניתן באמת לראות שיש פעמים שהנחקר יושב רגיל ונחקר ויש מצבים שהוא נחקר כאשר גבו מוטה לאחור בזווית של כ-45 מעלות ואם מסתכלים לאורך זמן, ניתן לראות מחזוריות כפי שאתה טוען.

עמ' 71-2

- ש. ואם הוא לא רוצה לכרוע?
- ת. אז מן הסתם כופים עליו את הדבר.
- ש. כיוון שלהחזיק במצב של כריעה צריך יותר מאדם אחד, אז כמה אנשים כופים עליו לכרוע?
- ת. אחד.
- ש. אחד מספיק לכפות על אדם לכרוע?
- ת. כן.
- ש. אם האדם מתנגד התנגדות קלה ביותר, אתה לא יכול לכפות עליו לכרוע?
- ת. אם הוא מתנגד כך שלא ניתן להכריח אותו לכרוע, אז לא כופים עליו.
- ש. מניחים את זה לבחירתו?
- ת. או ליכולת שלו להתנגד
- ש. מה משיגים בזה שמכריחים אותו לכרוע?
- ת. את ההוכחה לכך שהחקירה לא מתמצת רק בשאלות ותשובות מילוליות
- ת. כריעה היא מצב שבו מבקשים מאדם כשהוא עומד על שתי רגליו לכופף את ברכיו ככה שהוא במצב של כריעה, וידיו אזוקות.
- ש. ורגליו?
- ת. לעיתים כן ולעיתים לא.

ש. תאי החקירות שונים בבתי המעצר השונים, נכון?
 ת. נכון

ש. יש בתוכם תאים מאוד מאוד צרים, נכון?
 ת. מה זאת אומרת מאוד מאוד צרים?

ש. שכל הגודל שלהם הוא 2 מטר על מטר וחצי?
 ת. לא יודע לתת לך תשובה כזאת

נאשם 2:
 פחות.

ש. אני מתקן, 2 מטר על 80 ס"מ. כל הרוחב זה המזרון. זהו. מכיר תאים כאלה?
 ת. לא יודע לומר על כל תא בנפרד. כמו שאמרתי קודם לכן, כל מתקני החקירות של השב"כ מפוקחים על ידי משרד המשפטים, כל התאים במתקני החקירות של השב"כ עברו אישור של הרשות המוסמכת. אמרתי בתחילת תשובתי שאני לא יודע לומר לך תשובה מדויקת על השאלה ששאלת.

ש. אבל אתם לא מפרידים בין חוקר לחוקרת. אם חוקר צריך לנגוע בנחקר, אז גם חוקרת תיגע
 ת. באופן עקרוני אין אצלנו הבחנה בין חוקר לחוקרת

ש. כשחוקרת נגעה בנאשם 1 זה לא כדי לפגוע ברגשות הדתיים שלו?
 ת. אני לא יכול לדעת אם חוקרת נגעה בו.

ש. נאשם 1 טוען שהחוקרת באה ונגעה בו נגיעות שאולי היו נחיצות לחקירה ואולי לא היו, כל העניין הוא שהנגיעות האלה פגעו בו מאוד מבחינת רגשות הדתיים שלו. כשאישה נוגעת. אתה מסוגל להבין הפגיעה הזאת?
 ת. אני יכול ברמה ההיפותטית להבין אותו אבל תחקור את החוקרת אני לא יודע שום דבר.

ש.	היום, תגיד לי כמה אתה ישבת בזמן החקירה?
ת.	החקירה נמשכה מסי' שעות משמונה בערב עד שלוש בלילה. אני מניח שבמצטבר נכחתי מעבר לחצי השעה הזאת עוד שעה, לסירוגין. גם השעה לסירוגין.
ש.	זאת אומרת כניסות יציאות ובמצטבר כשעה?
ת.	כן, במצטבר כשעה וחצי, וחצי שעה לבד.
ש.	בנוכחותך הייתה אלימות?
ת.	כן
ש.	בנוכחותך ובנוכחות אחרים נקטת באלימות?
ת.	כן

ש.	זה נכון שאתם דורשים ממנו שהוא יישב זקוף?
ת.	נכון
ש.	למה?
ת.	מכיוון שבחקירה יש לנו רצון שהנחקר יקשיב למה שאנו אומרים ואנו נקשיב למה שהוא אומר וזה קצת קשה לעשות את זה כשבן אדם שוכב על הכסא ולא יושב עליו
ש.	יש עוד סיבה, שזה מענה אותו
ת.	מענה אדם לשבת על כסא?
ש.	אני במטוס שלוש דקות וזה מענה אותי. אז הוא יושב למעשה שמונה שעות זקוף וזה מאוד קשה. אתם רוצים שיהיה לו קשה נכון?
ת.	לא.
ש.	הוא כותב על זה – הדרישה תמיד שאשב זקוף וישר, אז זה נכון?
ת.	הדרישה באמת שתמיד יישב זקוף וישר
ש.	ושהרגליים לא פשוטות קדימה ולא רגל על רגל?
ת.	נכון
ש.	וזה יהיה בתשעים מעלות מקופלות פנימה
ת.	לא יודע על מה אתה מדבר.
ש.	תתאר את האזיקים
ת.	אזיקי ידיים סטנדרטיים. אורך השרשרת מאפשר כך שהנחקר אזוק והשרשרת מאחורי גבו, שידיו יגיעו לצדי גופו ולא מאחורי גבו.
ש.	יש גם אזיקים קצרים שאתם עושים בהם שימוש?
ת.	יש אזיקים סטנדרטים שאנו עושים בהם שימוש
ש.	אתה יכול להגיד לי מתי היו אזיקים קצרים בחקירה שלו ומתי ארוכים?
ת.	לא. אנו לא מנהלים רישום על זה.
ש.	אם הוא לא יכול לקנח את האף אז האזיקים הקצרים עליו?
ת.	סביר להניח שאם האזיקים קצרים וידיו אזוקות מאחורי הגב ואז הוא לא יכול, אבל אם הם קצרים וידיו אזוקות מלפני גופו אז הוא יכול להגיע לאף. היו גם מצבים בחקירה שהוא היה אזוק באזיקי רגליים.

ש.	אם אני לוקח את הסטירות ואת הטיית הגב ואת המשיכות שמושכים אותו, ואת הרמת הקול, ואת היצמדות והנגיעות וכיסויי העיניים עליו, כיסיתם את עיניו?
ת.	לסירוגין לפרקי זמן מאוד קצרים
ש.	כפול הפעמים שזה קורה, אנו נמצאים בסיטואציה אלימה ונוראית שבמשך שבע שעות מסי' לא מבוטל של חוקרים נכנסים ויוצאים כשהוא אזוק ובחיד וגלמוד ומופעלים עליו כל האמצעים האלה והקללות, מתוך שבע השעות האלה – הוא נמצא זמן ניכר תחת אמצעים המיוחדים?
ת.	לא. שעה וארבעים מתוך שבע שעות זה לא זמן ניכר
ש.	זה רק לגבי הטיית הגב. חלק ניכר מהזמן הוא נמצא תחת עינויים ואז הוא מדבר מה שאתם רוצים
ת.	הוא לא היה בעינויים, וזה לא חלק ניכר.

- ש. הוא אומר את המשפט הבא – מקדימה ישב מולי נצר , מקריא מתוך תלונה במפת"ן, צמוד אליי כשרגליים שלו מכניסות פנימה את הרגליים שלי כדי שלא אוכל להזיז אותן. דחף אותי במצב של שכיבה וחצי שכיבה. זה נכון?
- ת. זה נכון שרגליים שלי באמת נגעו ברגליו וזה נכון שדחפתי אותו למצב של חצי שכיבה זה בדיוק הטיית גו ל-45 מעלות
- ש. כשהוא רואה שאני מסתדף עם התנוחה הוא דוחף אותי עוד למטה ובשלב מסוים אני עצמי כבר לא יכולתי להחזיק יותר כי כאבו לי שרירי הבטן אז אני בעצמי ירדתי עד הסוף כמעין קשת ואז הגב התחיל לכאוב לי. זה נכון?
- ת. זה לא נכון כי כל פעם שהוא הפיל עצמו אחורה, החוקר שנמצא מאחוריו הרים אותו.
- ש. אז אתה מאשר שהוא נופל אחורה
- ת. אני לא מאשר
- ש. הוא מתאר שהוא לא מחזיק יותר ונופל ואתה מוסיף דוואג שמישהו ירים אותו
- ת. כדי שלא יהיה בתנוחה שמצוירת בתמונה שחצת לי. התמונה לא משקפת את הסיטואציה שהייתה.

מסומנת רק לצורך שציון לעיל – 1/2

- ש. אתה מאשר את גרסתו שהקפדתם כשהגב נפל ונוצרה קשת אז מישהו הרים אותו שזה לא יקרה. אז הוא מדייק
- ת. הוא לא מדייק בעובדה שדחפתי אותו כלפי מטה כי מלכתחילה הכוונה הייתה שגבו יהיה כ-45 מעלות
- ש. וסטיבן וויליאם ומיגל בחדר אמרו תודה, תספר את הסיפור. מאשר?
- ת. כן

ש.	האם זכור לך שזה התחיל בזה שמישהו כיסה לו את העיניים והוא חטף סטירה, כך זה התחיל?
ת.	כך אני זוכר.
ש.	השלב הבא זה השלב של הכיפופים, מי שמבצע את ההורדות זה נצר בעצמו נכון?
ת.	נכון.
ש.	יש חוקרים שבעצם נמצאים באזור של הראש הכפוף לאחור?
ת.	נכון.
ש.	פחות או יותר הדבר הזה זה און אוף לכל אורך החקירה, מספר פעמים?
ת.	מה שכתוב בפרפרזה.
ש.	החוקרים שתופסים את הראש מאחורה דואגים שהראש לא יידפק ברצפה?
ת.	כן.
ש.	כשאתה אומר לא יידפק ברצפה זה לא חלילה כדי להגן על הראש אלא כי אם הראש נמצא על הרצפה אז האלמנט של השרירים שהוא כל המטרה של התרגיל הזה לא רלוונטי נכון?
ת.	זה שילוב של שני הדברים שאמרת. קודם כל שהראש לא יפגע מהרצפה והדבר השני זה על מנת שהאמצעי הזה יהיה אפקטיבי.
ש.	אני אומר לך שבגלל שמטבע הדברים זה הליך ארוך ומייגע וקשה, הרמת הראש חזרה נעשית באגרסיביות או בגלל שהוא התנגד או כדי שזה יהיה אפקטיבי אבל זה נעשה בכוח?
ת.	החזרת הנחקר למצב של הטיה מצריכה כוח מהחוקר שמרים אותו הן בגלל התנגדות הנחקר, הן בגלל המשקל אבל זה לא נעשה על מנת לא כדי להפגין כוח אלא מצריך כוח.